

noget aldeles Midlertidigt, og at vi dernæst faae nedsat en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse af disse Forhold. En saadan har jo paa det Nærmeste været ved at blive nedsat her, og den blev kun forhindret ved een Ministers Stemme. Sffor indbragte jeg ligeledes et saadant Forslag som et Middel til at tilvejebringe en Overenskomst under de daværende vanskelige Forhold, og hvis en saadan Begjæring ikke fremkommer fra Andre her i Thinget, som ere i Flertallet, vil jeg tillade mig herved at erklære, at jeg da igjen i Aar vil fremkomme dermed. Jeg faae naturligvis helst, at Forslaget fremkom fra dem, der have Indflydelse her i Folkethinget; men jeg anser det for at være en Uret fra Thingets Side at lade de Forbringere falde, som engang med saa stor Stykke bleve gjorte gjældende, og som det forekommer mig, at Forholdene ikke have gjort overflødige. Naar der hvert Aar fremkommer Begjæring om Extratilskud til Embedsmændenes Lønning, saa siger jeg, at det er det Rigtigste, at vi faae undersøgt, om det er nødvendigt, at vi have et saa stort Embedskorps, eller om man maaske kunde gaa en anden Vej og indskrænke deres Antal og da lønne dem saaledes, at der ikke kunde være Tale om, at de skulle behøve at bede om Tilskud. Naar Nogle beklage sig over, at Pensionsbyrden er steget, vil jeg dertil sige: Det skulde I have betænkt, dengang I vedtog den Herlov, som er Skyld i denne Stigning; jeg og Andre, som stemte imod den, ere i den Henseende angærsløse.

Clausen: Det er jo ganske vist lidt ubehageligt at tage Ordet for at omtale lokale Ting, naar Diskussionen saaledes gjentagende har dreiet sig om de større politiske Spørgsmaal, som den gjorde for et Dieblit siden mellem det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fredderiksen) og den høitærede Confeilspræsident (Gstrup) ligesom der ogsaa gjentagende blev taaet lidt derpaa af den sidste ærede Taler (Winther). De lokale Ting ere imidlertid ogsaa Noget, der nødvendigtvis maa omtales, og i hvor ubehageligt det end er i dette Dieblit, ser jeg mig dog nødsaget dertil paa Grund af Forholdene. Den høitærede Indenrigsminister kom nemlig for et Dieblit siden til at omtale Digeforholdene paa Falster og navnlig Digebyrdens Kryf deovre og kom til at gjøre det paa en Maade, som jeg efter min Opfattelse og det Kjendskab, jeg som stedlig Repræsentrant for Kredsen har til Forholdene, slet ikke finder overensstemmende med hvad der er rigtigt. Ganske vist har den høitærede Indenrigsminister bygget sin Udtalelse dels paa Digekommissionens Erklæring i Sagen og dels paa Stiftamtmandens Erklæring, Erklæringer, som jeg heldigtvis idag er kommen i Besiddelse af, og som jeg altsaa kjenner; men netop fordi jeg kjenner Forholdene, kan jeg tilstræffelig bedømme disse Erklæringers Natur, og skjøndt jeg har al Afgjelse

for disse Mænd og kjenner dem personlig, saa maa jeg sige, at, naar jeg ikke kjennte dem som alvorlige Mænd, vilde jeg tro, at en saadan Erklæring neppe var alvorlig ment, men da jeg kjenner dem som alvorlige Mænd, vil jeg tro, at det er Ubehjendtskab til Forholdene, som er Skyld i, at Erklæringer af den Natur ere fremkomne. Jeg skal drage det høie Thing til Minde, at efter Stormfloden 1872, da vi forhandlede her i Thinget om Digeoven i Samlingen 1872—73, blev der fra forskjellige Sider reist stærke Betæneligheder, hvorvidt den vedkommende Egn vilde kunne bære de Byrder, som Digeaanlægget foraarjagede, og jeg for min Del turde ikke have givet Loven min Stemme den Gang, naar jeg ikke fra anden Side var bleven gjort opmærksom paa, at der vilde af Centralkomiteens Midler blive tilskudt til Syd-Falster et Beløb af ca. 30,000 Rbl.; imidlertid blev denne Lov vedtagen, og det Beløb, som var stillet i Udsigt fra Centralkomiteen, indkom ikke, men hvad der imidlertid indløb, var en yderligere Stormflod, en yderligere Overjømmelse, som gjorde, at Omkostningerne ved de paabegyndte Digeaanlæg forhøiedes med indtil 90,000 Rbl. Denne yderligere Forhøjelse maatte Beboerne ogsaa tage Del i. Endskjøndt de allerede den Gang saae, at de Byrder, som den første Stormflodskaade foraarjagede, vilde blive for stærke, maatte de endog nu deltage i de Byrder og større Bekostninger, som den sidste Stormflod havde foraarjaget. Nu har dette Spørgsmaal gjentagende været bragt frem her i Thinget, og ved 3die Behandling af Finansloven ifjor blev det gjort til Gjenstand for Omtale af Finansudvalgets ærede Ordfører, og den daværende Indenrigsminister svarede derpaa, at det var hans Mening, at dette Spørgsmaal vilde løses paa en saadan Maade, at Centralkomiteen havde stillet en Del Midler, jeg tror 57,000 Rbl., til Indenrigsministerens Raadighed, som skulde fordeles til Lolland og Falster. Naar Forbelyningen var truffen, og det Beløb, der vilde tilfalde Falster, var fastsat, var det Indenrigsministerens Mening, at dette Beløb skulde afrundes saaledes, at der i det Hele tilfaldt Falster 70,000 Rbl. til Lettelse i Digebyrden. Da jeg faae Finanslovsforslaget forelagt, søgte jeg forgjæves efter, om der ikke paa det var en saadan Bevilling. Den fandt jeg ikke, men jeg er senere bleven gjort opmærksom paa, at man deovre fra har henvendt sig med Ansøgning til Regeringen, og at den er bleven afvist, og Grunden til Afvisningen have vi nu faaet hørt fra den ærede Indenrigsminister, idet han jo væsentlig har bygget sin Opfattelse af Forholdene deovre paa de Erklæringer, som ere fremkomne gennem Stiftamtmanden og Digekommissionen, hvori Stiftamtmanden ogsaa har forjædet. Den høitærede Indenrigsminister kom da til at sige, at der ikke for ham var fremkommet Noget, der kunde afkræfte disse Beviser, og som følge deraf havde han ikke kunnet gaa til at opstille et Tilskud